

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

30. De vsura exteriori explicita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

factus, ut dicit Caiet.ver.vsfura, ver. gr. Accepi vestem sericam ultra sortem credens mihi ex liberalitate dari cum contar, nō sic datam fuisse, non teneor totum dare valorem, sed ei, quem alias consumpsisse, nisi illam accepisse; si enim et panno alias me vestire m, solum, quantum talis valeret vobis pelle re teneret, & non pretium vestis serice.

De vsura exteriori explicita.

C A P V T XXX.

AD vsuram exteriorem explicitam duo sunt necessaria.

Alterū est, ut intercedat mutuum, in quo aliquid via sortem accipiatur: Vnde, cūm non est mutuum modo aliquo, quamvis sit lucrum ultra sortem, non est vsura, licet intendant pecuniae: v. g. Si quis pecunias alicui det, vt is se diu in coram alijs ostendat, ramen post easdem reddat, potest aliquid lucri inde habere, nec est vsura, quia non est murum, sed comodatio quædam. Rursus, si quis det alicui pecunias aucta, vt ipsis ad aliquam medicinam vtatur putat, vt cum ipsis decusat carnes, & iterum reddat, potest absque vsura aliquid accipere, quia non est mutuum, sed locatio quædam pecuniae. Rursus, si det aureas pecunias pro argenteis, & per aliquid moderatum ultra pretium pecuniae aureæ: similes, si argenteas pro alijs inferioribus metallis, & moderatum quid accipiat ultra valorem, non est vsura, quia est venditio quædam pecuniae, non mutuum. Debet igitur ad vsuram mutuum aliquid intercedere.

Alterum etiam necessarium est, vt sit pactum aliquod per tum recipiendi aliquid ultra sortem, proprium murum. Vide est regula generalis obseruanda; quoties aliquis pacificum de aliquo lucro, quod sit pecunia, vel pecunia estimabile, obmutuum habendo vsurarius est. Per hanc regulam, multi in particulari casus deciduntur, quorum aliquot enarrabo, ut per hoc facile alij iudicari queant.

Primus: si quis mutuat agricolis, seu terriculoribus, hoc pacto, ut obligati maneat terras mutuantis colere, quamvis mutuans soluat totum pretium, quod illi merentur, & quod ab alijs essent habituri, est vsura; quia illa obligatio, qua obili-

qui sunt, pecunia æstimabilis est, & nisi ratione huius aliquid ex mutuo, secundum boni viri arbitrium, remittat, committit usuram, & tenetur remittere. Rursus si quis mutuet alicui, obligando ut merces ex sua officina emat, quamvis iste alias empturus esset merces, & non plus accipiat mutuans, quam merces valent, usurarius est: nam sola obligatio pecunia æstimabilis est, deberque aliquid ex mutuo remittere, ut usura non sit. Rursus, aliquis mutuat alicui, obligando, ut emat aliquid ab ipso mutuante (sæpè enim cum quis non potest aliqua vendere, vel debito pretio vendere, mutuat alicui obligando, ut emat illa) hæc est usura, licet res non vendatur, nisi iusto pretio, & teneretur resarcire damnum, si quod incurrit ille ex tali emptione. Rursus, si quis mercator, vel aliquis diues mutuat ciuitati alicui, Regi, vel Principi, cum pacto ut remittat gabellas, quas ipse solutus erat, est usura apetra. Rursus etiam, si quis mutuat alicui naviganti, vel eunti ad ferias, hac conditione, ut det ipsi mutuanti pecuniam aliquam pro assecuratione illarum mercium, quas defert, ita ut obliget ipsum mercatorem, ut ineat contractum assecurationis cum mutuante, usura est, & teneretur reddere pecunias, quas ex assecuratione accepit, ut habetur cap. naviganti, de usura. Rursus, si quis mutuat alicui negotiatori pecunias, ut der ei aliquam luci partem, tamen non subi periculum mutui, sed, salvo capitali, de lucro pacificatur, usura est, quam solent incurrire viduae, & alii homines otiosi, qui nolunt negotiari. Rursus, si quis mutuet alicui pecunias hoc pacto, ut soluat in alio loco, ubi plus valent; aut mutuet, ut in alio tempore det, quo res plus valet, puta, mutuet frumentum vetus, ut det alio tempore, quo plus valere solet usura est. Quod si probabile esset, non plus rem postea valituram, non esset usura pacisci: unde, qui dant frumentum vetus, ut non cum eis postea detur, cum probabile æstimatur non plus valitum, sed id faciunt, ne frumentum pereat, non committunt hi usuram. Rursus, qui mutuat cum pacto, ut alius fideibeat, vel spondeat pro ipso in aliquo negotio, vel ut obliget ad mutuandum ipsi mutuanti, usurarius est. Ratio horum omnium est; quia aliquid æstimabile pecunia ob mutuum ultra sortem accipitur. Rursus tandem, cum quis mutuat aliud, & pignus accipit fructificans, putat agrum, vel vineam, vel aliquid aliud, nec accipit in parte restitutionis mutui fructus, deductis expensis, & laboribus, usurarius est: teneretur enim

fructus à mutuo extrahere, vt habetur c. quoniam, deuit. Unde, cùm fructus & quant totum mutuum, non potest accipere mutuum; & si excedunt, tenerur ipse reddere. Unde suram commitunt, qui mutuāt Regibus, & Principibus, & in pignus accipiunt terras, & alia loca fructificantia; & tamen postea petunt totum & integrum mutuum. Tamen oportet in somnis parrem accipere fructus, deductis expensis, & labotis, & damnis emergentibus, & lucris cessantibus, de quibus postea dicemus.

Aduertendum tamen, duos excipi casus à Ponifice, in quibus, non tenetur, qui accipit pignus, fructus in patem solutionis accipere.

Alter est, cap. conquestus, de usur. cùm quis dedit alienum fundum in feudum, & hic postea accipit mutuo ab illo, & plam fundum dat ei in pignus, tunc dominus fundi potest fructus accipere, & postea totum mutuum recuperare. rationem huius dat Soto libr. 6. quæstion. i. articul. 2. quia ista lex effudi, ut quoties res aliquo modo ad dominum redit, fructus recipiat.

Alter casus est, cap. salubriter, de usur. cùm socer non de genero statim dotem, sed pignus dat fructificantis, nunc ergo potest fructus percipere, & post, integrum recipere dotem. Rationem huius dat ipse Papa, putat, propter onus matrimoniij: hoc autem onus est, quod vir tenetur sustentare vxori, & postea integrum dare dotem, ob hoc Pontifex id decrevit. Soto autem loco allegato dicit, idem esse dicendum, cùm mutuo marito, vxori nondum recepit dotem: potest enim fructus recipere, & integrum post expectare suam dotem.

De usurâ exteriori palliata, seu implicita.

CAP V T XXXI.

Exterior usurâ duplicitate potest palliari. Uno modo, ratione pacti, cum non est expressum, sed num, vel confutacione, vel alia via indicarur.

Altro modo ratione mutui, quod in usurâ est necessarium: solent enim mutuum verum occultare aliquo alio contractu, ac si non esset mutuum, & talis palliatio est multum occulta,

& po-